

A SÁRKÁNY HARCA

És levettetett a hatalmas sárkány, az ősi kígyó, akit ördögnek és Sátánnak hívnak, aki megtéveszti az egész földkerekséget; levettetett a földre, és vele együtt angyalai is levettek.

Jel 12,9

A Jelenések könyve első tizenegy fejezetből láthatjuk, hogy az élő Isten változatlanul gazdája ennek a világnak, amit Ő teremtett. Kezében tartja a történelem irányítását, és nagy szeretettel, isteni teljhatalommal viszi azt célja felé.

Ugyanakkor láthatjuk azt is, hogy az ember, aki fellázadt Isten ellen és megpróbálja a lehetetlent, hogy Isten nélkül váljék emberré, milyen messze sodródott tőle és milyen sok bajt zúdított lázadásával saját fejére.

Isten azonban mindent megtett és megtesz azért, hogy a végzetes helyzetbe került ember visszataláljon teremtő Istenéhez, értelmesen töltsse el ezt a néhány évtizedet itt a földön, és Jézus Krisztus érdeméért örök életet kapjanak azok, akik hisznek Őbenne.

Az első tizenegy fejezet summásan erről tett bizonyossákká bennünket. A tizenkettedik és tizenharmadik fejezet pedig arról szól, hogy ki az, aki mindent elkövet ennek érdekében, hogy megakadályozza, hogy az Istentől elszakadt ember visszataláljon Urához, és újra emberi életet tudjon élni. Olyan jó, hogy a Biblia erről is szól, hiszen ha valaki nem tudja, hogy ki a legfőbb ellensége és mi annak a szándéka, nem tud védekezni ellene.

Azt olvastuk itt a 12. fejezet elején, hogy egy asszony gyermeket vár és egy szörnyű sárkány ott áll előtte, hogy felfalja a gyermekét, mihelyt az megszületik. Ki ez az asszony, és ki ez a sárkány?

Sokáig azt gondolták, hogy ez az asszony nem lehet más, mint Mária, hiszen ő szülte meg Jézust. Csak hogy az a kép, amit az evangéliumok Máriáról festenek, egészen más, mint az, amiről itt olvastunk, és a Biblia nem mond ellent önmagának. Az evangéliumokból megismert Mária mélyen aláztos ember, aki önmagát az Isten szolgálójának nevezi. Ez a napba öltözött diadémos asszony semmiképpen nem egyezik az igazi Máriával. Ez az asszony tehát nem lehet Mária.

Aztán voltak és vannak ma is, akik azt mondják, hogy ez az asszony Izráel népét jelképezi, hiszen Izráelből támadt a Messiás. Itt azonban az nem stimmel, hogy Izráel nem tekintette Messiásnak a názáreti Jézust, és az I. század végén, amikor a Jelenések könyve íródott, üldözte Jézus Krisztus tanítványait. Ez az asszony tehát nem jelképezheti Izráelt sem.

Legjobb, ha engedjük, hogy a Biblia önmagát magyarázza. Nem kell nekünk találgatnunk, a Szentírás megvilágosítja azokat a kijelentéseket, amik benne olvashatók. A vitát ennek a fejezetnek az utolsó verse, a 17. vers dönti el, ahol ezt olvassuk: *"Megharagudott a sárkány az asszonyra, és elment, hogy hadat indítson a többiek ellen, akik az asszony utódai közül valók, akik megtartják az Isten parancsait, akiknél megvan a Jézus bizonyágtétele."*

Ennek az asszonynak az utódai tehát azok, akiknél megvan a Jézusról való bizonyágtétel. Akik hisznek Jézus Krisztusban, akik vállalták Őt akkor a keresztyénüldözés idején is, és vállalják Őt azóta is. Kik azok, akiknél megvan Jézus bizonyágtétele? A Jézusban hívők közössége. Ahogy a Hiszekegy-ben

mondjuk: a szentek közössége, az igazi egyház. Ez az asszony tehát, akiről itt olvasunk, az igazi egyházat, ahogy olykor mondani szokták: a lelki Izraelt jelképezi. Azoknak a közösségről van itt szó, akik Jézus Krisztust követik, benne hisznek. Az asszony, akiről itt szó van, az anyaszentegyház, a hívők közössége.

És ki a sárkány? Azt olvastuk a 9. versben: *"És levettetett a hatalmas sárkány, az ősi kígyó, akit ördögnek és Sátánnak hívnak, aki megtéveszti az egész földkerekséget."*

A Szentírás felsorolja itt a Sátán összes nevét, ahogyan a Biblia említi őt, és úgy ír róla, mint aki személyes, szellemi hatalom, aki angyal volt, de fellázadt Isten ellen, vele együtt fellázadt az angyaloknak egy része, és mivel Isten mérhetetlenül hatalmasabb, mint ők, hiszen Ő a Teremtő, levette őket a mennyből, kizárta őket a mennyei világból, és azóta ez a sötét szellemi hatalom a földön, az emberek között végzi romboló munkáját. Célja, hogy szembeállítsa az embert Istennel, szembeállítsa egyik embert a másikkal, még a legmeghittebb közösségekben, például a házasságban is, sőt képes egy emberen belül is hasadást, szakadást, skizoid állapotot előidézni. Mindig a szakítás, a szétdobálás, a rombolás, a pusztítás a célja.

Még Jézust is megpróbálta szembeállítani mennyei Atyjával és letériteni az engedelmesség útjáról. Jézus azonban hatalmasabb, mint ő, visszaverte a támadását, sőt azt olvassuk: a kereszten, amikor elvégezte a helyettünk bemutatott helyettes áldozatot, elégtételt, legyőzte az ördögöt. Így olvassuk a Kolosséi levélben: "Diadalt aratott rajta, és bátran mutogatta, mint legyőzött ellenséget." Mi tudjuk: a legfőbb ellenségünk legyőzött ellenség. Így is sokat tud még ártani nekünk, de aki Jézus Krisztussal szövetségben van, az védve van. Tehát nem két egyenlő hatalom párharca, amiről a Biblia beszél. A Sátán, mint teremtmény, mindenképpen kisebb Istennél, Jézusnál. Isten egyelőre még megengedi, hogy tevékenykedjen, de a sorsa megpecsételődött, büntetése készen van.

Összegezve ennyit tudhatunk a Szentírásból arról a szörnyű sárkányról, aki az ősi kígyó, aki az ördög, aki a Sátán.

A 13. fejezet arról szól, hogy a Sátán sok mindenben igyekszik utánozni Istent, már csak azért is, hogy a tudatlanokat megtéveszse, egyebek közt abban is, hogy a Szentháromsághoz hasonlóan egy ördögi hármasságot hozott létre. A 13. fejezetben van szó két vadállatról, az egyik a tengerből jön elő, a másik a földből bújik elő. Az előbbi az, akinek a sárkány átadja a hatalmát, ezzel az ördögi hatalommal csodákat is tud tenni. Benne koncentrálódik minden ördögi gonoszság és hatalom. Egy személyben mintegy testet ölt, inkarnálódik a Sátán, mint szellemi hatalom. Ő az Antikrisztus, aki különösen az utolsó időkben, a Krisztus visszajövetelét közvetlenül megelőző időszakban sokat árt majd a hívőknek.

A földből előjövő vadállat pedig az úgynevezett hamis próféta. A Sátánnak és az Antikrisztusnak a fő ideológusa, akinek a célja, hogy megtéveszzen mindenkit, akit csak lehet. Akár Bibliával a kezében is előáll és hirdeti a maga tévtanításait, hogy megtéveszse azokat, akik nem ismerik igazán a Szentírást. Azt akarja, hogy az emberek higgyenek az ördögnek, és ne higgyenek Istennek. Jézus így jellemezte: Két legfőbb tulajdonsága van: emberölő és hazug. Célja: az ember elpusztítása minden lehető módon. Eszköze: a hazugság, annak minden fajtájával.

Kettős jelentése van mind az Antikrisztus, mind a hamis próféta személyének. A Jelenések könyvének az első olvasói a leírás alapján könnyen gondolhattak valamelyik akkori római császárra is. Ugyanakkor mindkét személy a végidőknek, az utolsó időknek a szörnyalakja, akik akkor valóságos személyként megjelennek

majd és sokat ártnak az embereknek. Azt olvassuk: csodákat is tesznek, a csodáik láttán az emberek elkezdik imádni Isten helyett a Sátánt. A Sátán ezért elpeccsételi magának őket, megjelöli őket, és lesz olyan idő, amikor az ördögi jel az embereken nemcsak előnyöket jelent, hanem csak azok élhetnek bizonyos jogokkal, akik behódoltak az ördögnek és imádták őt.

Ennek a fejezetnek a végén olvasunk a 666-os számról, amiről rengeteg fantazmagória szállong a levegőben. Mindenki a maga elképzelése szerint mond valami ostobaságot. Egész egyszerűen arról van szó, hogy az ókori nyelvekben, így a latinban is, a betűknek számértéke is volt. Tehát, ha valakinek a nevében szereplő betűk számértékét összeadták, akkor kijött egy szám. A pompeji ásatásoknál például találtak egy ilyen feliratot (akkor is írogattak már a falra az emberek): szeretem azt, akinek a száma 545. Ugyanígy ez a 666 is, csakhogy többféle névben szereplő betűk számértékének az összege lehet 666. Éppen ezért teljesen felesleges találgatni, hogy ez kinek a személyére utalhat, és még inkább felesleges, sőt káros, magunknak behelyettesíteni, vagy valakit odaképzélni. Az akkori olvasók valószínűleg tudták, hogy kiről van szó. Ez a számunkra ma már homályos.

Aból viszont semmi nem homályos, ami a Jelenések könyvében, mint Isten igéjében a mi javunkra, és a mi hitünk erősödésére le van írva. Éppen ezért ebből a két fejezetből azt a nagyon komoly figyelmeztetést gondoljuk meg, és vigyünk magunkkal, amiről igen sokan elfeledkeznek, és ebből a tudatlanságból sok kár származik, hogy létezik és működik ma is ezen a világon egy sötét szellemi hatalom, amelyik ember-ellenes, élet-ellenes, amelyik igyekszik észrevétlenül, nagyon rafináltan, ravasz módon hatása alá keríteni tömegeket, és a célja mindig az, hogy tönkretegyjen minket, elszakítson Istentől, vagy megakadályozza azt, hogy Istentől távol élő emberek odataláljanak hozzá.

És nagyon találó, mai, ha tetszik: modern ez a kép, amit itt olvastunk a maga teljes szörnyűségében is, hogy odaáll a szülő asszony elé, hogy mihelyt világra jön egy új élet, azt felfalja. A Sátánnak ma is az a célja, hogy lehetőleg ne fogadjon meg új élet, ha megfogant, ne jöjjön a világra, ha pedig a világra jött, akkor majd ő gondoskodik arról, hogyan kell elpusztítani, és óvodás koruktól kezdve igyekszik a gyermekeinket hatása alá keríteni, megfertőzni. Meg ne ismerjék a megváltó Krisztust. Ha hallanak róla, komolyan ne vegyék, amit hallottak. Ha felnőtté válnak, tartsák magukat nagyon okosoknak, és kételkedjenek mindabban, amit Isten mondott. Ugyanazt teszi, amit a Biblia első lapjain olvasunk, amikor az első embertől azt kérdezi: csakugyan azt mondta Isten? - és akkor mond egy nagy hazugságot. Ez a csakugyan, ami az Isten kijelentő mondatai után egy odagörbített kérdőjelet jelent, ez az ő módszere. Ezzel kezdődik, azután a kérdőjel kiegyenesedik, felkiáltójellé válik és tagadás lesz belőle: Nem igaz, amit az Isten nektek mondott.

Pontosan ugyanez a módszere ma is, és sajnos sokan esnek áldozatul, mert sokan nem ismerik azt, amit a Szentírás a mi ösüllenségünkről mond, vagy pedig nem veszik komolyan. Áthatja ez a démoni szellemiség az egész világot. Árad a médiából, hiszékeny emberek pedig hódolnak neki.

A Sátánra ma is az jellemző, ami itt a Szentírásban meg van írva. Érdemes ezeket a kifejezéseket kigyűjteni a 12. és 13. fejezetből: üldöző, háborút indít, vádol, megtéveszt, összezavar, egymásnak ugraszt, istenkáromló beszédeket mond, felfalja, elpusztítja. Ez ő. Úgy, ahogy Jézus összegezte: emberölő és hazug.

Nagy szükségünk van éberségre. Ki van védve? A mi erőnk kevés ahhoz, hogy egy ilyen nagy ellenséggel szemben felvegyük a harcot a győzelem reménységében. Egy valaki erősebb nála. Egyedül Jézus erősebb nála! De Ő erősebb, mert Ő le is győzte. Aki Jézus Krisztussal szoros közösségben, szövetségben él, az az erősebbel szövetségben, biztonságban van. Én az erősnél erősebbel szövetkezhetem, és ez a kegyelem, hogy az Úr Jézus önmagát ajánlja fel, a benne való elrejtettséget, a vele való közösséget.

Aki pedig már áldozatul esett ennek az ördögi hatalomnak akármilyen formában, bizonyos lehet abban, hogy van ebből a rabságból szabadulás. De csak az erősebb, egyedül az Isten Fia, a dicsőséges Jézus Krisztus tud adni szabadulást minden démoni hatás és ördögi megkötözöttség rabságából.

Sokféle próbálkozás van, jó tanács, meg olvassál vidám regényeket, meg szedjél nyugtatókat, meg menj környezetváltozásra... Ezek mind kedves dolgok, de szabadulást csak a Szabadító tud adni. Egyedül Jézusról olvassuk azt, hogy azért jött az Emberfia, hogy az ördög munkáit lerontsa. Az egyes ember életében is, a világ életében is. Éppen ezért nekünk is az a fontos, amire a Szentlélek János apostolon keresztül a Jelenések könyvének a címzettjeit bátorította: Jézushoz ragaszkodjatok, benne bízzatok, neki higgyetek, tőle kérjétek segítséget, és csak tőle, mert Ő általában még többet is ad, mint amennyit kértek, és Ő nem nyújtja be utána a számlát. Ő szeretetből segít, és mindig a mi javunkat munkálja.

Akármilyen szörnyűségeket olvasunk is ebben a két fejezetben, nekünk nagy békességünk, reménységünk, bizonyosságunk lehet abban, hogy aki minket a legjobban szeret, az legyőzte a legnagyobb ellenségünket. De nélküle mi is ki vagyunk szolgáltatva ennek a legyőzött ellenségnek. Csak Jézussal szoros közösségben van biztonságban a hívő, de ott biztonságban van. Ámen.

AZ EGYHÁZI ÉV ÉS AZ ÜNNEPEK

Tőkés István: Hétköznapok – Ünnepnapok

Január

Az egyházi év következő hónapja, mely ugyancsak a karácsonyi ünnepkörhöz tartozik: Január (Vízöntő hava). „*Januáriusnak hívták... a régi rómaiak... Jánosról, aki volt Itáliának első királya, ... s mivel a nap is e tájban tér meg az égnek abroncsán, és hosszabbodik, s a világosság nevelkedik, a setétség pedig kisebbedik... A keresztyének Boldogasszony havának nevezték, mert a pogányoknál ez a hónap volt szentelve Juno istenasszonynak, akit ők tartottak a házasság vagy lakodalmazás patrónájának... A keresztyének inkább akarták, hogy Juno helyett a boldogságos Szűz forogjon emlékezetben... A pogányoknak innepeiket lassan-lassan a keresztyének ünnepeiké kellett változtatni, ... keresztyéni módra és jó végre.*” Nálunk (reformátusoknál) némelyek idegenkednek a „boldogasszony” kifejezéstől. Római katolikus szóhasználatot látnak benne. Bizonyos, hogy nálunk nincs Mária-kultusz, de vajon vétünk-e, ha az Úr Jézus édesanyjára gondolva, felszámolunk egy pogány szokást, s egyidejűleg mi is szívünkben forgatjuk a Lukács evangéliuma második

fejezetét Máriáról?! Inkább üdvösséges és építő cselekedet ez, semmint elítélendő rossz.

Újból észrevehető, hogy a keresztyének milyen sok szokást vettek át a pogányoktól a forma tekintetében, és új tartalommal töltötték meg azokat (több-kevesebb sikerrel). Napjainkban hasonló kérdések merülnek fel a missziós mezőkön (pl. Afrikában), ahol az evangélium hírnökeinek számolniuk kell a helyi sajátos és némelykor visszataszítónak tűnő szokásokkal (tánc a templomban, gyászolási gyakorlatok stb.). A régi keresztyéneknél ilyen helyi szokásra vezethető vissza a „kiskarácsony”, vagyis az Újév, az új esztendő napja... Ezt a római pogányok nagy örömben, sokféle vigasságokkal, áldozatokkal, egymásnak köszöntésekkel, ajándékokkal, vendégeskedésekkel, táncokkal... és sok fertelmes vétekben is töltötték el. A pogányok aztán keresztyénekké lévén, a megrögzött rossz szokás a keresztyének közé is bejött. Látva ezt a valóságos helyzetet, később „saját ünnepnappá rendelték”. A keleti egyházban „Urunk körülmetélésének” az ünnepe ez a nap, mivel születése után nyolcadnappal Krisztus körülmetéltetett (Lukács 1, 59), „s így kezdték ezt a napot szentelni (Octava néven) Krisztus körülmetélkedésének emlékezetére.” Ekkor történik a Jézus névadása is, mert „Ő szabadítja meg az ő népét annak bűneiből” (Máté 1, 21).

Nevezetessége még Januárnak az úgynevezett Vízkereszt napja, amit szintén nyilvántartanak a német evangélikus naptárok is, mégpedig a keleti egyházban használatos görög eredetű epifánia néven. A magunk anyanyelvű egyházában is beszélünk epifánia- vasárnapokról (római katolikusoknál az évközi 1. 2. stb. vasárnapok), amelyek a január 6. utáni első vasárnapkal kezdődnek. Úgy is mondhatjuk, hogy január az epifánia hónapja, mert általában januárra esnek az epifánia-vasárnapok, amelyek Jézus megjelenésének, messiási munkássága elkezdésének és folytatásának az idejére emlékeztetnek. Tájékoztatásul még fölemlítendő, hogy római katolikus testvéreinknél január 6–a, vagyis a Vízkereszt úgy szerepel mint a „Három királyok napja”, és ezt követően Jézus megkeresztelésének az ünnepe, január 9 (jugoszláviai róm. kat. naptár–1983), amikor vizet szentelnek, beleütvén háromszor a keresztet”.

A Három Királyok és a bölcsek elnevezés onnan származik, hogy a csillag vezetése alatt három király, illetve három bölcs érkezett Jeruzsálembe (Gáspár, Menyhárd és Boldizsár – olvasd Máté 2, 1–12. verseit). Ezért Vízkereszt napján a G M B betűket írják az ajtókra. Régi szokás egyébként, hogy a „pap minden ember házához elmegy a kereszttel”, s valami áldást mondva, fáradságáért mindenki „valami alamizsnát” ad.

A mi jelenkori református egyházunkban január hónapjára esnek az imahetek, melyeket egyébként az egész föld kerekességén megtartanak a keresztyén felekezetek, ideértve a római katolikusokat is, akik részt vesznek a közös program elkészítésében. Mind Magyarországon, mind az

utódállamokban különösen fontossá váltak ezek az egész héten át folytatódó összejöveteli alkalmak, amikor naponta igehirdetések és előadások hangzanak el, s világszerte egyazon terv szerint imádkoznak mind a reformátusok, mind a római katolikusok és az ortodoxok, mind a többi felekezetekhez tartozó keresztyének. A római katolikusok nem tagjai ugyan az Egyházak Világtanácsának, de imádságos közösséget ápolnak valamennyi hívő testvérükkel.

Az epifánia (amint láttuk} görög szó; magyarul: megjelenés, feltűnés. A hagyomány ehhez a naphoz (január. 6) kapcsolja a Jézus első nyilvános fellépését. A magyarok Vízkeresztnek mondták, akárcsak a görögök, mivel ezen a napon keresztelkedett meg Jézus a Jordánban (Márk 1, 9; Máté 3, 13–17). Egyes keresztyén csoportoknál az epifánia-ünnep szertartásához tartoznak a házszenelések is.

Az epifánia-vasárnapokon Jézus messiási munkásságának az első szakaszára vonatkozó eseményeket szokás kiemelni.

Február

Az egyházi kalendárium szerint a februárban kezdődő vasárnapok már a húsvétra néznek, tehát nem visszafele a karácsonyra, hanem előre a húsvétra. Vége a karácsonyi ünnepekörnek. Ez a hónap egyházilag a Bőjterő hava, illetve – Bod Péternél – a böjt előhava.

Az epifánia időszak (január hatodikával kezdődően) első vasárnapja az úgynevezett Septuagesima (septem = 7), mivel ez a húsvét előtti hetvenedik nap. Ezt követi a Sexagesima (60.). A következő lenne (a latin nyelvhez igazodva) a Quinquagesima (50.), de ezt már általában (pl. a német evangélikus naptárban) Estomihi vasárnapnak hívják. A név a 71. zsoltár 3. verséhez kapcsolódik: „Esto mihi in Deum protectorem...”, azaz „Légy sziklaváram, ahová menekülhessek szüntelen, s rendelkezél megtartásom felől”.

A februári időt azért hívják Februárnak (Halak hava), mivel a februare latin szó „annyit téssen, mint megszentelni, megtisztítani... Ez volt szentelve (a pogányoknál) Februárnak, a tisztaság istenasszonyának, akit tisztelnek a gyermekszülő asszonyok, hogy őket természeti tisztátalanságokból megszabadítsák.”

Köznyelvünkben meghonosodott a februári „**Gyertyaszentelő Boldogasszony**” napja (február 2). Nevezik „**bémutatás** ünnepének” is, mivel ezen a napon „mutattatott bé a templomban a Krisztus Jézus a Mózes törvénye szerint”. Szintén mondják „**Simeon** és Anna ünnepének (Lukács 2, 21), mivel róluk vagyon emlékezés, akik Krisztust áldották a templomban, s jövendőltének, mikor a jeruzsálemi templomba vitették.” Mások azt állítják, hogy a „**gyertyaszentelés**” értelme ez volna: „Az eklézsia szent és jó végre akarta fordítani a pogányoknak rossz szokásait, akik meggyújtott gyertyákkal kerülték ilyenkor a város utcáit és a maguk

határaikat.” Így az egyház „a meggyújtott viaszgyertyákkal inteni akarta a keresztyéneket”, hogy „az ő hitek jó cselekedetek által világosodjék, hogy követnék az öt eszes szüzet (Máté 25, 1–13), akik meggyújtották lámpásaikat... A gyertya Krisztus, kinek testét a viasz, lelkét a cérna, s istenségét a világosság ábrázolja.” A néphagyomány szerint a medve ezen a napon jön ki barlangjából – tájékozódni –.

Még két közhasználatú dátumot kell fölemlíteni februárban: farsangot és hamvazó szerdát.

„**Fársáng** (a német Farsching-ból) vagy **húshagyó** kedd napja (február. 15) a németektől átvett és elmagyarosított kifejezés. Ők (a németek) sokféle játékokat és bolondságokat indítottak ezen a napon... Értetik... a nagy Böjt első napját megelőző és utolsó húsevő nap,... melyen még a keresztyének között is sok rendetlen, tréfás és vétkes dolgok mentek véghez”. Latinul hívják „bachanáliának”, mely „Bachos, a bornak istene tisztességére szenteltetett.” Egyházi vonatkozásban az a magyarázata, hogy mivel „a keresztyének a következő negyven napokon (Máté 4, 2) szorosan szoktak böjtölni, megengedett nekik, hogy a böjtöt (Mt.9, 29; 1Korinthus 9, 24–25) megelőző napokon vígan legyenek” (Márk 2, 19). „Húshagyó keddek azért nevezték, mert mindenkor kedden esik és a böjtösök akkor elhagyván a húsételt, böjtölésekhez fognak”, tudniillik a következő szerdai napon.

A vallásfelekezetek közötti szokás keveredésére jellemző, hogy a húshagyó keddet mint a vidámság alkalmát mindmáig sok helyen gyakorolják a reformátusok is. Egyes vidékeken (pl. a Kőköllő mentén) „püpos napnak” nevezik, amikor bőséges vacsorát fogyasztanak (pánkóval, főtt kolbásszal stb.), s „maskarába” öltözve keresik fel a rokonokat és a szomszédokat. Nem ismeretlenek a húshagyó keddi bálók sem.

Húshagyó keddet követi „**Hamvas szerda**” (február 16), vagy más néven Hamvazó szerda mint böjt kezdő nap, mely Diocletian császár keresztyén üldöző rendeletére (303) emlékeztet. Ekkor „a pap az embereknek fejekre hamút tölt”. Tulajdonképpen ez a **böjtfő** (szerda), azaz a nagyböjt első napja, mint a virágvasárnap előtti negyvenedik (quadregesima) naptári (szerdai) nap, emlékeztetve az Úr Jézus negyven napi éhező pusztai megkísértésére (Máté 4, 2).

(folytatása következik)

ABOUT PRAYER

Matthew 7:7-8: "Ask and it will be given to you; seek and you will find; knock and the door will be opened to you. For everyone who asks receives; he who seeks finds; and to him who knocks, the door will be open."

Jeremiah 33:3: "Call to me and I will answer you and tell you great and unsearchable things you do not know."

God wants us to pray. He desires communion with us, He wants to know us, and He wants us to know him. No human activity draws us more deeply into the heart of God than prayer and there is no better way to learn about prayer than by praying.

However, praying is not always easy. We struggle to find the time to pray. Sometimes prayer does not feel natural or spontaneous and we are not sure exactly how to pray. Clearly, God wants us to pray, so much so that when His disciples asked Him to teach them to pray, He gave them and us, the model prayer which teaches us to pray for the things we need to pray for our relationships with others, and, most importantly, to pray our total commitment to bringing about His kingdom on earth, here and now.

Prayer requires that we submit ourselves to God and trust that his answers to our prayers will be what is best for us, His beloved children.

So, is there a “right” way to pray? There are some people who says that the best two prayers they knows are ‘Help me, help me, help me’ and “Thank you, thank you, thank you”. God’s love for us is greater than our ability to utter “good prayers” or even deeply felt prayers. Whether your experience of prayer is easy or difficult, know that in prayer, you will always meet God.

As you pray, here are a few thoughts to remember:

* It is our faith that causes us to pray. Like children coming to their parents for help, we should come to God for help, trusting that He will answer our prayers in the best possible manner, out of His infinite love for us.

* As difficult as it may seem, try to find a time and place where you can be with God without interruption. Finding time for solitude creates a space for God in our busy, often chaotic, lives.

* In this special time read and reflect on scripture. Listen to what God may be saying to you through His Word.

* When you are unable to pray alone, ask others to pray for you.

Reinhold Niebuhr (1893-1971) German pastor, theologian who taught at Union Theological Seminary for thirty-two years. --"God, grant me the Serenity to accept the things I cannot change; courage to change the things I can, and the wisdom to know the difference. Living one day at a time; enjoying one moment at a time; Accepting hardship as the pathway to peace. Taking as He did, this sinful world as it is not as I would have it. Trusting that He will make all things right if I surrender to His will. That I may be reasonable happy in this life, And supremely happy with Him forever in the next."

JÚNIUS HAVI ESEMÉNYEK

Június 7: az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Balassa Sára és Terry Owen.

Június 14: az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Fejér Anna.

Június 20: apáknapi piknik

Június 21: az istentisztelet után kávézásra került sor

Június 28: az istentisztelet utáni ebédet adományozta Bordás Piroska és Zoltán, elkészítette Torma Veronika. A süteményt Megyesi Gizella sütötte.

JÚNIUS HAVI ADAKOZÓK NÉVSORA:

Dr. Karoly & Magdolna Szabo, Norbert Katona, Joseph Jakaby, Marta Moore, Leslie Andre, Laszlo & Edith Dittert.

*A Presbitérium nagy szeretettel köszön
minden adományt és segítséget.
Az Úr Isten gazdag áldása legyen
adakozó testvéreinkkel!*

APÁKNAPI PIKNIK

Istennek hála ez évi apáknapi piknikünk is nagyon jól sikerült. Egyházunk nevében hálásan köszönjük a résztvevőknek a megjelenést, és a pikniken segítőknek a sok-sok fáradozást és áldozatos munkát. A piknik hathatos sikeres érdekében fáradhatatlanul dolgoztak egyháztagjaink és támogatóink. A gulyást adományozta Hajnal Ilona, elkészítette Megyesi Gizella és Hajnal Zoltán. A flekkent készítette és adományozta Rácz János és Erzsébet. A kolbászt készítette és adományozta Vörös Máté és Ilona. A kolbász sütésénél segített Vörös Dávid és fiai. A csirkepaprikást készítette és adományozta Besze Edith. A töltött káposztát készítették és adományozták Fövenyessy Katalin és Vörös Ilona. Segített Vörös Kamilla. A vörös káposztát készítette és adományozta Megyesi Gizella. A körítéseket és a salátákat készítették és adományozták Vörös Ilona, Vörös Kamilla, Megyesi Gizella, Fövenyessy Katalin, Bordás Piroska, Rácz Erzsébet, Licko Zsuzsanna és Magyar-Köpe Gábor. Az ebéd felszolgálatát végezte Megyesi Gizella, Vörös Kamilla, Besze Edit, Herczeg Barbara, Vörös Ilona, Csisch Xenia, Fövenyessy Katalin, Torma Veronika, Licko Zsuzsanna és Körösy Jackie. A süteményeket készítették és adományozták Fejér Anna, Vörös

Ilona, Megyesi Gizella, Kozák-Gábris Ágnes, Kozák Piroska, Hajnal Ilona, Fövenyessy Katalin, Hajnal Blanka, Kollányi Mária, Besze Edith és mások. A sütemények eladását végezte Hajnal Ilona, Kozák-Gábris Ágnes, Fejér Anna. A Templom által árusított élelmiszer eladását Kozák Piroska és Kollányi Mária végezte. A lángost adományozta Vörös Ilona és Máté. A lángos készítésében segédkeztek Vörös Máté és Ilona, Vörös Kamilla, Vörös Dávid, Vörös T.J., Vörös James, Torma Veronika, Besze Edith, Csisch Xenia, Bara Tímea és Rácz Erzsébet. Az italok árusítását végezte Herczeg Tamás és Körösy Tedd. A pénztárt Bordás Piroska kezelte. A zenét Birta Csaba és Hegedűs László szolgáltatta. A mosogatást Torma József végezte.

A felszerelési tárgyak fel- és lepakolásában, a szállításban, a sátrak és egyéb felszerelési tárgyak összeállításában, az asztalok megterítésében és egyéb munkálatokban segédkeztek Magyar-Köpe Gábor, Fövenyessy Károly és Katalin, Fövenyessy Ottó, Fövenyessy Norbert, Megyesi Gizella, Vörös Máté és Ilona, Vörös Dávid, Vörös James, Vörös T.J., Hegedűs László, Bordás Zoltán, Magyar András, Torma Veronika és József, Rácz János, Besze Ferenc, Körösy Tedd, Licko Tim, Kilin Andrea, Jankó Zsolt, Bara Tímea, Csomai András és mások.

Mindezt a munkát felügyelte és irányította Fövenyessy Károly, Rácz János és Magyar-Köpe Gábor.

Csich Joe és Xenia 200.00 \$-t, Körösy Tedd 100.00 \$-t adományozott a piknik hathatos sikere érdekében.

Az Úr Isten áldja és őrizze minden résztvevő és segítő testvérünket!

A pikniken készült fotók megtekinthetők a www.reformatustemplom.com weboldalon.

HIRDETÉSEK

- Hirdetjük a gyülekezetnek, hogy július. 19 és augusztus 2-a között Magyar-Köpe Gábor lelkész családjával együtt szabadságra távozik. A lelkész távollétében, egyházi dolgokat illető kérdésekben, kérem forduljanak Fövenyessy Károly főgondnokhoz (Tel: 650-365-1686) vagy bármely más presbiterhez.

Július 19-én, Nt. Szabó Sándor sacramento-i lelképásztor hirdeti Isten Igéjét.

Július 26-án, Nt. Kócs-Mayers Júlia lelkész nő hirdeti Isten Igéjét.

- A presbitérium határozata értelmében hirdetjük a gyülekezetnek, hogy a lelkész távolléte miatt, az augusztus 2-i istentisztelet nem lesz megtartva.